

по-старъ братъ. искаше да завладѣе престола отъ Шишмана. Но Шишманъ, освѣнъ дѣто му неустава-ше короната по наслѣдственно право, но и настоя-телно искаше щото Страшимиръ да му бѣде подчи-ненъ. Оттуй между двамата братя пламнж страш-на препирня, която послѣ са обѣриж на кървавъ бой.

§ 57. Турцытъ завладѣватъ Българія при Шишмана, послѣдніи царь на Търнов-скыя прѣстола.

Султанъ Муратъ, като нѣмаше страхъ нито отъ гръцка нито отъ българска страна, става съ силна войска срѣщу Сръбско, во времето на краля Лазаря. Главатари на турската войска съ султана бѣхж сы-новетъ му Баязитъ и Якубъ, а на сръбската предводи-тель Лазаръ съ зетѣвытъ си *Вука Бранковича* и *Ми-лоша Кабиловича*. Театръ на боя бѣше *Косово-поле*. — При сичкото си юнашко браненъе, Сърбытъ страш-но са поразихж отъ Турцытъ, и самъ Лазаръ паднж робъ, но и Султанътъ заплати съ смъртъта си тѣзи побѣда: той са уби тамъ отъ М. Кабиловича, който за туй станж единъ отъ главнытъ герои на сръбскы-тъ пѣсни и преданія. Тогази Лазаръ и нѣкои още отличны робы са посѣкохж предъ очитъ на умира-ющаго султана (1389).

Наслѣдникътъ Муратовъ, Баязитъ I (отъ Мара), силно нападнж и запусти Сърбія, която за много време послѣ неможи да дойде на себѣ си. Лазаре-вътъ сынъ Стефанъ му предложи за миръ, който и получи съ условіе да плаща Султану голѣма една давнина и да му спомага съ войска въ сичкытъ не-говы походы ⁽²³⁾. И Жупанъ Стефанъ Лазаревичъ останж вѣренъ на думата си, та между другото зе

⁽²³⁾ Глед. Сръдня Исторія Илювайскаго, отд. IX, стр. 238.